

Bolesničko pomazanje

U poslanici sv. Jakova čitamo: "Boluje li tko među vama? Neka dozove starjesine Crkve! Oni neka mole nad njim mazuci ga uljem u ime Gospodnje, pa će molitva vjere spasiti nemocnika! Gospodin će ga podići i, ako je sagriješio, oprostiti će mu se." (Jak 5,14-15).

Bolest i patnja najteža su pitanja koja stavljaju na kušnju naš ljudski život. U bolesti čovjek ima iskustvo svoje nemoći, ograničenost i privremenosti.

U Katekizmu katoličke crkve čitamo: „Bolest može čovjeka dovesti do tjeskobe, do zatvaranja u sebe, čak do očajaja i pobune protiv Boga. Ali može ga dovesti i do veće zrelosti, pomoći mu da u svom životu razluči ono što nije bitno te se okrene k onome što jest bitno. Bolest čovjeka vrlo često izazove da Boga traži i da mu se vrati. KKC 1501.

Sakrament bolesničkog pomazanja prima se kad vjernik zbog bolesti ili starosti pocinje biti u životnoj pogibelji. Svaki put kada vjernik teško oboli, može primiti sveto pomazanje, isto tako i nakon primanja, ako se bolest pogoršala

Briga za umiruće

Katekizam katoličke crkve u broju 1524 govori nam i o umirućima: „Onima koji su na izlazu iz ovoga svijeta, uz sakrament bolesničkog pomazanja Crkva nudi euharistiju kao popudbinu. Pričest tijelom i krvlju Kristovom u trenutku prijelaza k Ocu ima naročito značenje i važnost. To je sjeme vječnog života i moć uskrsnuća, prema Gospodinovim riječima: "Tko blaguje moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan" (Iv 6,54). Euharistija, sakrament Krista umrlog i uskrsloga, biva ovdje sakrament prijelaza iz smrti u život, iz ovoga svijeta k Ocu.